

en fastsat grundtakst, hvorefter amtskommunen afholder den resterende del af udgiften.

Den delte finansiering er jo i årenes løb, sådan som den socialdemokratiske ordfører gav udtryk for, ofte blevet betegnet som den mindst ringe finansieringsform. Ikke desto mindre er den delte finansiering forbundet med en række uhensigtsmæssigheder, som samlet set har medført en opdrift i udgifterne ud over, hvad der kunne findes en saglig begrundelse for.

I betænkningen fra Opgavekommissionen gjorde vi altså flertallet opmærksom på, at niveauet for grundtaksterne burde fastlægges sådan, at man på den ene side gav et incitament til kommunerne om at overveje alternative løsninger til de dyre institutionstilbud. På den anden side måtte taksterne ikke være højere, end at det amtskommunale engagement også i fremtiden ville have et omfang, der gjorde det økonomisk og fagligt muligt for amtskommunerne at bære ansvaret for et fortsat varieret og tilstrækkeligt udbud af høj faglig kvalitet.

Det er min overbevisning, at de foreslåede takster ud fra disse modsatrettede hensyn har fået et passende niveau. Ellers må vi jo vende tilbage til sagen, hvis det viser sig, at der opstår problemer.

Forslaget om indførelse af grundtakster indgik i økonomiaftalerne med de kommunale organisationer i 1999 og var endvidere en del af finanslovaftalen for år 2000 mellem regeringen, CD og Det Konservative Folkeparti. Efterfølgende har Venstre tilsluttet sig aftalen, hvilket vi hilser med meget stor tilfredshed.

Så har jeg forstået, at der udrød voldsom ballade internt i regeringen, hvor den daværende socialminister efter sigende skulle have været modstander af forslaget, ligesom en række personaleorganisationer og brugerorganisationer fremførte betænkeligheder, og endnu et udvalgsarbejde blev sat i gang.

Det har så resulteret i en stribe, hvad man kunne kalde sele- og livremforanstaltninger, som skal give en ekstra sikkerhed for, at der er kvalitet i ydelserne i forhold til brugerne, og vi har ingen indvendinger imod, at de gør alt, hvad de kan, for at sikre kvaliteten.

Af fremsættelsestalen fremgår det, at disse foranstaltninger tænkes finansieret via satspuljemidlerne. Jeg går ud fra, at regeringen har sikret sig, at der er opbakning blandt partierne bag satspuljemidlerne til, at de kan bruges til dette formål.

Den sidste vanskelighed har så været de kommunale betænkeligheder ved, at den foreslåede økonomiomlægning kunne medføre en byrdefordelingsmæssig forskydning mellem kommunerne til ugunst for kommuner med et lavt beskatningsgrundlag.

Derfor er forslaget forsynet med en overgangsordning for årene 2002 og 2003, hvor der indføres et særligt refusionssystem for de kommunale udgifter. Vi er enige i, at det er nødvendigt med en ordning, der sikrer mod utilsigtede ændringer i byrdefordelingen.

Den foreslåede overgangsordning er teknisk ganske kompliceret, og vi vil under udvalgsarbejdet nøje analysere overgangsordningen og herunder især vurdere, om ordningen har negative konsekvenser i forhold til ønsket om at skabe økonomiske incitamenter for kommunerne til at finde alternative løsninger.

Udvalgsbehandlingen bør være grundig, men Det Konservative Folkeparti vil arbejde positivt for at nå et godt resultat.

Anne Bastrup (SF):

Med det her lovforslag om den såkaldte grundtakstmodel står vi sandsynligvis foran et af de større socialpolitiske tilbageskridt, som vil betyde, at de forskellige indsatser, som i dag kræver specialviden, fremover vil blive discountløsninger. Samtidig vil vi kunne se, at adskillige former for forebyggelse formentlig vil blive en by i Rusland.

Lovforslaget er præget af et totalt fravær af socialpolitiske visioner, nærmest tværtimod. Der gøres ikke engang forsøg på socialpolitiske overvejelser.

Det er et forslag, der oprindeligt bunder i en aftale indgået en sen nattetime mellem KL, Amtrådsforeningen og finansministeren, som nogle partier senere blev lokket til at støtte – også i en sen nattetime – og hvor man nu har fået samlet et massivt flertal for at gennemføre aftalen med 1 års forsinkelse i forhold til de oprindelige planer.

Men vi kender alle spillets regler. Ingen her i salen er i og for sig personligt ansvarlige for projektet, nogle har formentlig kæmpet imod af alle kræfter. Derfor vil vi i SF ikke tale med massegravstemme, men i stedet under Folketingets arbejde med lovforslaget forsøge os med damage-control i håbet om, at alle vil være med til at sikre det sociale arbejde bedst muligt.

Vi vil derfor medvirke til en grundig behandling af lovforslaget for at opklare dets konse-